

Herman J Berge
665, rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg
Luxembourg

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11

H.M. Kong Harald V
Det Kongelige Hoff
Det Kongelige Slott
0010 Oslo

Luxembourg 18. januar 2008

Att : H.M. Kong Harald V
Re : Anmeldelse av Sorenskriver Geir Engebretsen – krav om Riksrett
mot justisminister Knut Storberget.
Case # :
Your reference :
Our reference :
Posting by : Faks og alm. post
Your fax # : +47 22 04 87 90
Numbers of pages : 15
Attachment : Bilag #1 til #4
Copy : Stortingets President; EOS-utvalget; Justis- og politidepartementet
Priority :

Dette dokument sendes til Kongen som anmeldelse mot sorenskriver Geir Engebretsen for de forhold som nevnes i dokumentet, samt til Stortingets President med krav om Riksrett mot justisminister Knut Storberget.

* * *

Domstolene og dommerne skal være uavhengige i sin virksomhet, jf bl.a. NOU 1999:19, hvor det uttales følgende:

”...en dommer som mottar instruksjon fra den utøvende makt om hvordan en sak skal avgjøres, er ikke uavhengig...”

Domstolloven §46, første ledd, forteller hvordan en domstol skal forholde seg til en rettsanmodning fra utlandet (eksempelvis forkynnelser av stevning for en utenlandsk domstol), bl.a. *hvor* en slik anmodning skal komme fra for at den i det hele tatt skal kunne tas under behandling:

”Retsanmodninger fra utenlandske domstoler eller andre utenlandske myndigheter skal bare etterkommes, naar de blir sendt gjennom vedkommende norske regjeringsdepartement...”

Domstolloven §46, annet ledd, første punkt, anviser hvor departementet skal sende rettsanmodningen:

”Anmodningen sendes til stedets tingrett...”

Domstolloven §46, annet ledd, tredje punkt, redegjør for hvem som skal prøve adgangen til å foreta den utbedte handling:

"Retten prøver selv, om den har adgang til at foreta handlingen."

Domstolloven §46, annet ledd, fjerde punkt, redegjør for rettsmidler over (dvs angrep mot) rettens avgjørelse, samt hvem som kan benytte seg av disse rettsmidler:

"Rettens avgjørelse kan påkjæres av vedkommende regjeringsdepartement."

Følgende er derved klart:

En dommer og en domstol er uavhengig av departementene i sin dømmende virksomhet.

Det er Justis- og politidepartementet som skal sende rettsanmodningen til korrekt domstol i Norge. Departementet har ingen mulighet til å influere i saksbehandlingen, eksempelvis ved i et oversendelsesbrev – eller i telefonsamtaler – å veilede lederen i vedkommende domstol til å gjøre slik departementet synes er det mest korrekte.

Når domstolen har fått saken, er det opp til dommeren alene å foreta de handlinger han/hun mener er korrekte i medhold av lov. Når dommeren har fattet sin beslutning, eksempelvis at et dokument skal forkynnes, eller at et dokument lider av mangler som gjør at det må returneres, så kan en slik beslutning påkjæres av departementet.

Dersom domstolene var styrt av regjeringen ved lov, ville en slik regel; at departementet kan påkjære kjennelsen, åpenbart være unødvendig i og med at domstolen under slike forutsetninger nødvendigvis følger departementets råd. Dagens regelverk (dl §46) bekrefter at departementet kan påkjære rettens kjennelse, og bekrefter samtidig domstolenes uavhengighet til bl.a. departementet.

Så langt lovens regler.

* * *

Jeg har i mange år – også gjennom det seneste året, etter redselsfulle opplevelser av sjikane, misshandling, terror og tortur utøvet av det offentlige Norge, deriblant av justis- og politidepartementet – påpekt at norske domstoler og norske dommere i deres avgjørelser styres av utenforliggende elementer/organer/nettverk, deriblant av justis- og politidepartementet og dets leder, justisministeren, og at våre domstoler således ikke er uavhengige.

Dette er blitt påpekt under den mishandlings- og torturkampanjen som justisminister Knut Storberget står ansvarlig for overfor meg. Det er dokumentert at tidligere justisminister Odd Einar Dørum har anmodet/instruert regjeringsadvokaten om å sørge for at jeg aldri skulle få autorisasjon som advokatfullmektig, følgelig at jeg aldri skulle få bevilling som advokat. Jeg ble således ilagt yrkesforbud av Dørum, se brev til Kongen av 13. desember 2007, brev av 10. desember 2007 til justisminister Storberget, samt begjæring om Riksrett mot Dørum av 17. desember 2007.

I og med at slike høyst alvorlige avgjørelser – anmodninger/instrukser til regjeringsadvokatembetet – fattes i statsråd, jf regjeringsinstruksen §5, annet ledd, vil Kongen uansett være medansvarlig i den hat-/sverte-/mishandlings- og tortur-kampanjen som er iverksatt mot meg og min familie.

Jeg minner her om regjeringsinstruksens §3, som bl.a. redegjør for at det påligger ministrene at: "...enhver borgers tarv nøie varetages..."

Ingen av mine rettigheter ble ivaretatt under denne avgjørelsen. Tvert imot bestemte regjeringen seg for å stoppe min karriere som jurist ved å instruere regjeringsadvokaten om å forpurre min praksis som advokatfullmektig, og nedlegge forbud mot å gi meg bevilling. Forbudet ble gitt videre av Regjeringsadvokaten ved instruks til Tilsynsrådet for advokatvirksomhet, jf redegjørelsen i ovennevnte brev av 10., 13. og 17 desember 2007. Handlingen er straffbar, og Kongen i Statsråd er ansvarlig, dvs regjeringen og Kongen.

Jeg skal nedenfor beskrive og dokumentere domstolenes avhengighetsforhold til den utøvende makt, Arbeiderpartiregjeringen:

Den 19. februar 2007 fikk jeg en melding på min mobilsvarer som automatisk ble sendt over til min e-mail. Hovedstevnevitnet ønsket å prate med meg. Jeg ringte vedkommende opp.

Bilag nr 1 : Avskrift av samtale I med Hans Kr Botnmark 19. februar 2007.

Som det fremgår av denne samtalen hadde han fått i oppgave å forkynne et dokument; en stevning innlevert første instans i Monaco, og jeg hadde ingen mulighet til å motta forkynnelsen idet jeg ikke var i Norge lenger.

Idet en direkte forkynnelse ville være umulig å gjennomføre, spurte jeg ham om prosedyren i slike tilfeller, idet jeg ønsket dokumentene oversendt fortest for derved å kunne sette meg i stand til å forsvare meg. Botnmark foreslo at han kunne forkynne dokumentene for meg ved å fakse dokumentene over, hvorpå jeg skulle kvittere og fakse kvitteringen tilbake.

Da jeg ikke hørte noe fra Botnmark på noen timer, ringte jeg ham på ny.

Bilag nr 2 : Avskrift av samtale II med Hans Kr Botnmark 19. februar 2007.

Som det fremgår av denne samtalen hadde Botnmark rådført seg med sin oppdragsgiver, Oslo tingrett/Sorenskriver Geir Engebretsen, jf pkt. 7.

Det fremgår videre av samtalen at:

- Sorenskriver Geir Engebretsen kontaktet Justis- og politidepartementet (den politiske ledelse (Ap) med tilknytning til etterlevningene av nettverket til Jens Christian Hauge/Sir Charles Hambro) for å "spørre om råd", jf pkt. 9.
- Justis- og politidepartementet var usikre. Departementet ønsket først å få vite hvilket land jeg nå bodde i, jf pkt. 13.
- Jeg besvarte dette, jf pkt. 16.
- Justis- og politidepartementet var usikre på hvordan de skulle løse saken, jf pkt. 17.
- Jeg ønsket å sette meg inn i anklager mot meg i Monaco, og spurte om å få oversendt stevningen, uansett, pkt. 22 og 24.
- Botnmark var usikker på om dette lot seg gjøre, og uttalte at han vil gjerne avklare dette med Justisdepartementet (den politiske ledelse m.v.), jf pkt. 27, og "Justis" som han kaller det, jf pkt. 38.

Av dette kan en konkludere med at:

- Oslo tingrett og sorenskriver Geir Engebretsen kontakter – straks tingretten møter problemer eller delikate anliggender – den politiske ledelse (Jens Christian Hauges/Sir Charles Hambros' nettverk) i justis- og politidepartementet for å søke råd og løsninger, og bekrefter således en skjult avhengighet til justis- og politidepartementet. Den uavhengighet som folket forutsetter og som regjeringen og domstolene søker å få borgerne til å tro at er rotfestet, bl.a. gjennom NOU 1999:19, er således avkreftet.
- Justis- og politidepartementet var kjent med at jeg hadde flyttet ut av Norge.
- Hovedstevnevitnet er vant med og har rutine for å ringe direkte til justis- og politidepartementet for å få råd og forslag til løsninger i sitt virke. Det synes klart at domstolshandlinger først skal godkjennes av politisk ledelse.
- Oslo tingrett/Geir Engebretsen har som rutine å ringe direkte til justis- og politidepartementet for å få forslag til løsninger i sin dømmende virksomhet. Det synes klart at domstolshandlinger først skal godkjennes av politisk ledelse.

Kort tid etter samtale nr. II, ringte Botnmark meg opp igjen.

Bilag nr 3 : Avskrift av samtale I med Hans Kr Botnmark 19. februar 2007.

Som det fremgår av samtale nr III, bekrefter Hovedstevnevitnet at han har snakket direkte med "Justis", hvor justis- og politidepartementet har gitt tre instruksjoner til Hovedstevnevitnet og Oslo tingrett/Geir Engebretsen:

1. Hovedstevnevitnet instrueres til å sende stevningen underhånden til Herman J Berge.
2. Hovedstevnevitnet instrueres til å returnere rettsanmodningen med dokumenter (stevning og oversatt stevning) til Oslo tingrett som ikke forkynt.
3. Oslo tingrett instrueres til å returnere dokumentene til Monaco som ikke forkynt.

Samtalene bekrefter at ikke bare Sorenskriver Geir Engebretsen i Oslo tingrett, men også Hovedstevnevitnet har fast praksis/rutine i å ta kontakt med "Justis" og søke råd og løsninger, hver gang det oppstår vanskeligheter. Hvorfor/årsak?: Domstolshandlinger skal forhåndsgodkjennes av politisk ledelse.

Samtalene bekrefter videre at Oslo tingrett og sorenskriver Geir Engebretsen tar ordrer fra justis- og politidepartementet, og derved på ingen måte er en uavhengig domstol.

Et vilkår for å være medlem i Den internasjonale Dommerunion (IAJ: <http://www.iaj-uim.org/>) – som Norge ble medlem av i 1974, alene som følge av at justis- og politidepartementet begynte å betale for dommernes reiser til samlinger i Den internasjonale Dommerunion – er at landets domstoler er uavhengige. Vilkåret for medlemskap er ikke oppfylt, og Norges Dommerforening må ekskluderes.

Samtalene bekrefter også at justis- og politidepartementet, ledet av justisminister Knut Storberget, utsteder instruksjoner til landets domstoler. Praksisen synes innarbeidet, bl.a. som følge av den innarbeidede språkbruken; "Justis", Geir Engebretsens raske svar (ikke minst svarets innhold) til Hovedstevnevitnet om at han først må søke råd hos "Justisdepartementet", og at Hovedstevnevitnet søker direkte råd hos justis, uten å først ta spørsmålet opp med sin oppdragsgiver. Samtalene både alene og sett under ett, bekrefter at justis- og politidepartementet har full kontroll på landets største domstol.

Jeg må på denne bakgrunn legge til grunn at Oslo tingrett/Geir Engebretsen, samt Namsfogden i Oslo, har fått instruks fra justis- og politidepartementet, under sakens gang, også i andre mer "kompliserte" spørsmål relatert til mishandlingen og torturen mot meg og min familie.

Eksempelvis forutsetter jeg at en dommer ikke vil finne på å beramme en sivil tvist, og kalle inn til hovedforhandling, **før** stevning i saken er forkynt for saksøkte. Kongen og Stortingets President er kjent med at dette likevel er tilfelle i sak nr 07-070348TVI-OTIR/05 for Oslo tingrett.

Det finnes bare to alternative årsaker til en slik handling: 1) Dommeren arbeider på instruks (kjøpt opp, eller truet, og derved handlet i strid med bl.a. strl Kap 11; misbruk av offentlig myndighet, tortur m.v., samt strl §132 a; motarbeiding av rettsvesenet), eller 2) dommeren er mentalt tilbakestående.

I brev av 25. oktober 2007 fra justis- og politidepartementet til meg, konkluderer departementet med at de mht arbeidet med rettsanmodningen har handlet i overensstemmelse med departementets praksis.

Bilag nr 4 : Brev av 25. oktober 2007 fra justis- og politidepartementet.

Selv om departementet ikke eksplisitt nevner alle detaljer ved behandlingen av rettsanmodningen – fra den ble mottatt av norske myndigheter, til den ble returnert Monaco – bekrefter departementet at (hele) saksbehandlingen "...er i overensstemmelse med departementets praksis."

Departementet bekrefter derved – alt tatt i betraktning – en normal praksis (rutine) hvor i dette tilfellet Oslo tingrett/sorenskriver Geir Engebretsen og Namsfogden i Oslo /Hovedstevnevitnet kontrolleres og instrueres (overstyres) av justis- og politidepartementet, med den politiske ledelse og justisminister Knut Storberget som øverste ansvarlig leder.

Jeg minner igjen om domstolloven §46 som bekrefter at det er domstolen som avgjør saken, *ikke* departementet eller noen andre.

I det nevnte brev fra 25. oktober 2007, fremgår det også at jeg ikke får innsyn i noen av dokumentene vedrørende anmodning om forkynning av stevning mot meg. Nektelsen er betegnende for den praksis – sjikane, mishandling, terror og tortur mot meg og min familie – som justisminister Knut Storberget er ansvarlig for.

Konklusjonen blir da som følger: Sorenskriver Geir Engebretsen har handlet mot bedre viten idet han søkte råd og løsning fra den utøvende myndighet; justis- og politidepartementet, som er part i sakene og som for øvrig er den største interessent i ønsket om å nøytralisere meg og få erklært alle avtaler mellom meg og Riis, som kan benyttes i tvist mot departementet, ugyldige. Gjennom denne handling brøt sorenskriver Engebretsen med vilkårene for å utøve dommervirksomhet i Norge: Samvittighetsfull og uavhengig oppfyllelse av plikter som dommer, hvor han ikke skal vike fra rett og rettferdighet, men handle etter loven.

Engebretsen har videre handlet mot bedre viten idet han mottok og adlød instruks fra justis- og politidepartementet om å returnere dokumentene til Monaco, dette i strid med bl.a. strl §110. Engebretsen har her ikke opptrådt som en uavhengig dommer, men som justisminister Knut Storbergets forlengede arm.

Jeg begjærer på denne bakgrunn at sorenskriver Geir Engebretsen tiltales og straffes for de nevnte forhold.

Knut Storberget har på sin side bevisst forpurret en rettferdig rettergang ved å intervenere i sakene. Storberget er ansvarlig for de handlinger justis- og politidepartementet har utført, hvor departementet her konkret har instruert to domstoler: Namsfogden i Oslo samt Oslo tingrett til å foreta handlinger etter departementets ønsker.

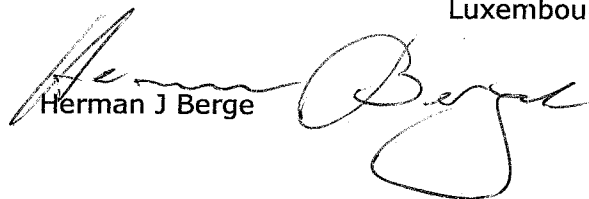
Knut Storberget er således ansvarlig for en praksis hvor den utøvende myndighet i realiteten styrer den dømmende myndighet, i strid med Grunnlovens kapittel D sett i sammenheng med kapittel B og C.

Jeg begjærer således at det reises Riksrettstiltale mot justisminister Knut Storberget, og at han straffes i samsvar med de handlinger han skal siktes for.

* * *

Erstatningskravet begjæres medtatt under begge saker: Riksrettssaken mot justisminister Knut Storberget og straffesaken mot sorenskriver Geir Engebretsen.

Luxembourg 18. januar 2008

Herman J Berge

Notat : Avskrift samtale I med Hans Kr Botnmark Hovedstevnevitnet
File name : WS_30072.WMA
Time/Date : 190207 kl 11:56:43 – 12:04:26

Hans Kr. Botnmark → B
Herman J Berge → H

Noen har koblet ut den norske mobiltelefonen min slik at jeg ikke har dekning i Luxembourg. Da jeg fikk e-mail fra mobilsvareren min og hørte at hovedstevnevitnet ønsket å snakke med meg, ringte jeg straks opp, og fikk snakke med Botnmark.

1. B: 0:05:02: Men eh du er i utlandet, sier du, ja.
2. H: Ja, og her eh her blir jeg, holdt jeg på å si, så det er litt vanskelig. Det er vanskelig, vanskelig å få dette her forkynt for meg. Det er ikke det, jeg har ikke noe imot å få det forkynt, eh, men jeg må jo nesten snakke med min advokat og se hva som har skjedd her, da. eh, og hva som kan gjøres. For det at det er jo, det er jo åpenbart at sånne tidsfrister (to dager til hovedforhandling i en sak som til da var ukjent for meg), det er jo vanskelig å jobbe ut ifra.
3. B: Ja.
4. H: Hva er din prosedyre når ikke jeg eh, altså, jeg er i utlandet, og jeg får ikke gjort noe med det?
5. B: Ehm. Nei, enten så kan jeg jo returnere dem sammen med et fors... i og med at jeg ikke får tak i deg.
6. H: Ja.
7. B: Eh, men hvor jeg da påfører at jeg har eh meddelt deg innholdet, i hvert fall.
8. H: Ja.
9. B: Ehm, men eventuelt så (stønner), så kunne vi, jeg kunne jo fakse over dokumentene.
10. H: Ja.
11. B: Og eventuelt du kan fakse en mottakskvittering tilbake?
12. H: Ja, ja. (stille) Ja, nei, jeg skal ikke, skal ikke unndra meg, det. Problemet er jo at det jo
13. B: Da får du i hvert fall papirene
14. H: Ja.
15. B: og eh
16. H: ufattelig kort tid. Men vi, ehm, eh, det kan du gjøre
17. B: Ja.
18. H: Hvis det er greit, og så, eh, så får jeg fakset tilbake en sånn kvittering, jeg.

19. B: Ja.
20. H: så i hvert fall du får gjort din jobb.
21. B: Ja, ehm, men det er ingen som kan ehm ta imot dokumentene eh hjemme hos deg?
22. H: Nei, det er ingen fullmakter.
23. B: Kone eller...
24. H: Nei.
25. B: Nei.
26. H: Så det må nesten bare bli på den måten her, det.
27. B: Ja.
28. H: Men, ehm, skal vi se. Faksnummeret
29. B: Ja.
30. H: Hvis du har noe å skrive med?
31. B: Ja, det har jeg
32. H: (leser opp nummeret)
33. B: 0:07:20: Men da får jeg ikke gjort det, for jeg eh
34. H: Du er ute på tur, ja
35. B: Jeg kjører, så jeg får ikke gjort det før om en halv time, tenker jeg
36. H: Nei, men det er greit.
37. B: Ja. Yess
38. H: Ok, men da bare tar vi det derifra, da?
39. B: Ja.
40. H: Ok
41. B: Ok
42. H: Greit, du
43. B: Hei, hei
44. H: Hei
45. Slutt 0:07:35

Notat : Avskrift samtale II med Hans Kr Botnmark Hovedstevnevitnet
File name : WS_30075.WMA
Time/Date : 190207 kl 15:10:03 – 15:19:32

Hans Kr. Botnmark → B
Herman J Berge → H

Jeg ringer Botnmark da han ikke hadde fakset over dokumentene som avtalt og idet jeg ikke hadde hørt fra ham, som han lovet.

1. B: Ja, hallo. Det er Botnmark.
2. H: Ja, hei, det er Herman Berge her igjen.
3. B: Ja, god dag.
4. H: God dag.
5. B: Eh, jeg eh har egentlig sittet lenge klar for å sende faks til deg
6. H: Ja.
7. B: 0:00:56: Eh, men så, så tok jeg opp dette med min oppdragsgiver, Oslo tingrett.
8. H: Ja.
9. B: Om det var greit at eh at jeg fakset over eh mmm og de ville da mmm først høre med Justisdepartementet
10. H: Ja.
11. B: Eh, og Justisdepartementet er litt usikre på, på den framgangsmåten.
12. H: Ja, jeg, jeg skjønner det selv, jeg. Jeg forstår det meget godt jeg, om du, det kan jo bli, stilles i, tvil til i hvert fall om det er riktig forkynt.
13. B: Ja, men, men eh det, det Justisdepartementet gjerne vil vite er hvor du, hvor du er nå? Hvor du bor nå?
14. H: Ja, eh, jeg bor i, vi har flyttet ut av Norge, og det har vi gjort helt nylig.
15. B: Ok.
16. H: Så jeg er bare noen turer hjemme, innimellom, eller for å si: I Norge, innimellom. Så eh, for øyeblikket så bor jeg i Luxembourg.
17. B: (Stille) – Greit. Ehm, eh og det Justisdepartementet sa, var vel at de nok, altså de var litt usikker på om det, de trodde nok at det var mer riktig at den norske utenriksstasjonen på det stedet
18. H: Ja.
19. B: eh eventuelt forkynte saken for deg.

20. H: 0:02:24: Ja, men dette ...blir merkelig, det var jo kjent for, eh, for motparten, og det er jo også kjent at jeg har advokat i Paris, eh, så jeg vet ikke helt hva de driver med, de eh
21. B: Nei. Ehm,
22. H: Men, uansett, ehm, eh fordi at jeg, jeg ønsker altså ikke eh å for eksempel bli utsatt for et eller annet overgrep der nede, eh, det vil si altså at det foregår noe uten min viten.
23. B: Nettopp.
24. H: Eh, så jeg vil gjerne, hvis du kan bare fakse det over til meg, uansett, eller at du kan fakse det over til min advokat i Paris. Originalen. Sånn at vi kan få forberedt oss mot dette her som tydeligvis er et sånt forsøk på en slags omgåelse, en sånn liten venstresving, dette her, virker det som.
25. B: Ja.
26. H: Er det mulig?
27. B: Ehm, jeg vil gjerne avklare med, med Justisdepartementet før jeg fakser over noe.
28. H: Ja.
29. B: Ehmm, men at vi da ikke kaller det en forkynnelse, men at du bare eh, altså, du får en meddelelse, da, om det
30. H: Ja, ja.
31. B: Ehmm, men, kan jeg notere meg din adresse i, i Luxembourg?
32. H: Det kan du, vet du (leser opp adressen og han noterer)
33. H: 0:04:36: Er det mulig heller å, ja, altså for å få fortgang i dette her, eh, så er det jo eh, er det jo retten i Monaco, da, som
34. B: Ja
35. H: skal eh på basis av den informasjon de får av saksøker, så skal de rette henvendelsen til riktig, riktig sted, og da kunne de jo ha tatt kontakt med for eksempel min advokat. Jeg vet ikke, jeg, hvordan, eh det blir vel litt feil hvis, ja, dere får gjøre det som er riktig, men bare for å unngå tidsspille, tenker jeg på, så trenger ikke dette her bli noen stor diskusjon, eh
36. B: Nettopp. Men kan jeg, kan jeg notere meg navnet på advokaten din, og hans adresse i Paris?
37. H: Ja, ja. Det er (leser opp adressen)
38. B: 0:07:18: Greit. Da skal jeg, da skal jeg ringe opp til justis og høre litt med dem først, ehm, når jeg, når jeg prøver å ringe mobilen din, så får jeg...

39. H: Ja, det er beklagelig, altså, av en eller annen merkelig årsak så de siste tre ukene så har den ikke vært helt god, altså. Den, den virker rett og slett ikke her. Jeg har ikke dekning, så, det eneste, altså hvorfor jeg ser at du ringer, er fordi at jeg får, jeg har bedt den for lengst om å sende disse svarerne over på mailen, slik at jeg får det inn på e-mailen (noen scramblet ut mitt norske mobilnummer i den aktuelle perioden, antakelig for å sørge for at jeg ikke skulle få melding om stevning i Monaco, slik at det kunne få avsagt uteblivelsesdom i Monaco, slik man planla, uten min viten).
40. B: Ja, nettopp. (Stille) Ja.
41. H: Eneste du kan, eh, ja selvfølgelig må du jo notere deg nummeret hit. Du har fått faksnummeret, men
42. B: Ja, faksnummeret har jeg.
43. H: Vent litt så skal du få telefonnummeret mitt. Det er bare det at jeg, det er så nytt at jeg ikke husker alt dette her. (leser opp nummeret)
44. H: 0:08:47: Eh, det eneste jeg er interessert i her, er altså rett og slett å få den, få lest den faksen sånn at jeg kan jobbe med den, eller at du, ja, og gjerne faks det til han eh i Paris.
45. B: Ja.
46. H: Det var i hvert fall det han anbefalte meg, å få det direkte fakset over til ham, slik at han fikk begynne å jobbe med det.
47. B: Ja.
48. H: Men, ok. Du får, du får se hva du får til.
49. B: Ja, det skal jeg gjøre.
50. H: Jeg hører kanskje i fra deg, da?
51. B: Det gjør du.
52. H: Ja. Ok.
53. B: Yess. Da snakkes vi.
54. H: Ja, det gjør vi.
55. B: Hei.
56. H: Hei, hei.
57. Slutt 0:09:19

Notat : Avskrift samtale III med Hans Kr Botnmark Hovedstevnevitnet
File name : WS_30076.WMA
Time/Date : 190207 kl 15:25:29 – 15:28:31

Hans Kr. Botnmark → B
Herman J Berge → H

1. B: Ja hallo, det er Botmark fra hovedstevnevitnet igjen
2. H: Ja, hei.
3. B: Hei. Ehm, da har jeg snakket med Justis
4. H: Ja.
5. B: Ehm, og det vi gjør, det jeg kommer til å gjøre, er at jeg ehm returnerer dokumentene eh som ikke forkynt, til Oslo tingrett, eh, men Justis så ingen hindring i at jeg eh sendte dokumentene eh under hånden til deg.
6. H: Det var jo godt.
7. B: Ja.
8. H: Det setter jeg pris på. Så, eh gjør vel tingretten det som, ja
9. B: Ja. Ehm, men da oppgir jeg jo din adresse i Luxembourg
10. H: Ja, naturligvis
11. B: at eh din advokats adresse, eller din advokat i Paris
12. H: Ja. Ja, vil du ha adressen der? Eh, hvis du skal, hvis du skal gjøre det, så er det jo like greit å få hele adressen og da?
13. B: Ja.
14. H: I tillegg til dette her så er det da altså (her leser jeg opp adressen til mine advokater for hovedstevnevitnet)
15. B: 0:01:37: Supert. Men eh, da skal jeg sende deg disse dokumentene eh på faks.
16. H: Ja, men det er flott. Da sier jeg takk for det og så får vi se hvordan dette her ender.
17. B: Ja.
18. H: (ler)
19. B: (ler)
20. H: Ja, jeg må le av hele greia. Jeg vet ikke om hvor mye du kjenner til denne saken her, men?

21. B: eeeh,
22. H: Riis
23. B: Jeg har jo hørt litt tidligere også, men eh, ja,
24. H: Det er jo morsomt...
25. B: Det er ikke min, eh
26. H: Nei, mer sånn generelt, sosialt, man har hørt om Riis-saken, og at de, at jeg, det var jo jeg som løste dette problemet for de, og ga de disse, eller løste forliket med staten, slik at de fikk disse 55 millionen, og så med en gang Einar dør, så vender de meg ryggen.
27. B: Nettopp
28. H: Det er fine greier.
29. B: Ja.
30. H: Vel, vel, men jeg skal ikke eh plage deg med det.
31. B: Neida, ehm, nei, ja, da sier jeg takk for, takk for hjelpen.
32. H: Jo, så, takk for at du sender det over til meg, og så, ja, så får du ha en fin ettermiddag.
33. B: I like måte. Ok du, hei, hei.
34. H: Ja, hei, hei.
35. Slutt: 0:02:49

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENT

Hermann Berge
665 rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg
Luxembourg

Deres ref.

Vår ref.
200703760- /KAGDato
25.10.2007**Svar vedrørende forkynning av dokumenter i Norge og utlandet**

Det vises til Deres brev 05.07.2007 og 06.07.2007 til justisminister Knut Storberget hvor det påpekes mangler og/eller feil ved gjennomføringen av to forkynninger. På bakgrunn av de opplysninger som er gitt i dine brev kan vi ikke se at det er gjort feil fra departementets side når det gjelder å bistå med gjennomføringen av forkynningene.

Vedrørende forkynning i Luxembourg

Når det gjelder dokumentene som er sendt til forkynning i Luxembourg hevder De i Deres brev at rettsanmodningen er fremsatt på feil måte.

Justisdepartementet gjør innledningsvis oppmerksom på at forkynningskonvensjonen åpner for at dokumenter kan forkynnes for norske statsborgere i utlandet uten at det sendes via sentralmyndighetene i mottakerstaten, jfr. konvensjonens artikkel 8. Ved forkynninger til nordmenn bosatt i utlandet befinner man seg altså utenfor de formelle fremgangsmåter som forkynningskonvensjonen oppstiller, og det foreligger heller ikke krav til bruk av konvensjonens mønsterskjema. Vi kan på den bakgrunn ikke se at fremgangsmåten ved gjennomføring av forkynningen innebærer noe konvensjonsbrudd eller krenkelse av Deres rettigheter i dette tilfellet.

Vedrørende forkynning fra Monaco

I Deres brev datert 06.07.2007, hevdes at det hefter feil ved forkynning av dokumentene fra Monaco; *"Justisdepartementet (har) bestemt seg for å avvike fra regelverket i denne konkrete saken og instruerer sorenskriver Geir Engebretsen til å ta i mot stevningen fra Monaco"*.

Postadresse
Postboks 8005 Dep
0030 Oslo

Kontoradresse
Akersgt. 42

Telefon - sentralbord
22 24 90 90
Org. nr.: 972 417 831

Sivilavdelingen
Telefaks
22 24 27 22

Saksbehandler
Kjersti Aksnes Gjesdahl
22245466

Justisdepartementet bemerker at vi har mottatt formell anmodning om forkynning oversendt via den norske ambassade i Paris ved note fra Monacos ambassade i Paris. Forkynningen var utstedt av domstolen Tribunal de Première Instance i Monaco og gjaldt innkalling til rettsmøte 22.02.2007. Justisdepartementet oversendte anmodningen til Oslo tingrett for videre behandling ved brev 14.02.2007.

Den ovennevnte fremgangsmåten er i overensstemmelse med departementets praksis jf rundskriv G-189/1980 side 15 følgende (gjeldende frem til 19.04.2007) og G-04/2007 (gjeldende fra og med 19.04.2007). Det vises i den anledning til at Monaco ikke er part i Forkynningskonvensjonen og man derfor mottar anmodninger om forkynning via diplomatiske kanaler. Justisdepartementet oversender deretter anmodningen direkte til den tingrett som anses å være verneeting for den det skal forkynnes for, jf. også domstoloven § 46 første ledd jf. tredje ledd.

Justisdepartementet kan heller ikke i forbindelse med denne forkynningen se at det foreligger formelle feil.

Dokumentinnsyn

For så vidt gjelder begjæringen om innsyn i dokumentene som gjelder forkynning til og fra utlandet, vil dette ikke bli etterkommet.

Justisdepartementet som nevnt ovenfor formidler både sivilrettslige og strafferettslige dokumenter til forkynning i utlandet. Dette er imidlertid ikke saker der departementet treffer enkeltvedtak. Vi kan derfor ikke se at forvaltningsloven § 18 første ledd om partsinnsyn i sakens dokumenter kan komme til anvendelse i denne saken. Dokumentene er videre unntatt offentlighet i medhold av offentlighetsloven § 1 tredje ledd, da offentlighetsloven ikke gjelder saker som behandles etter rettspleielovene.

Dersom De ønsker innsyn i sakens dokumenter bes De kontakte Oslo tingrett og øvrige relevante domstoler.

Med hilsen

Ky Christina H. Egseth
seniorrådgiver

Kjersti Aksnes Gjesdahl
rådgiver